

[...] "Em vaig adormir amb el cap que se'm partia i amb els peus com un glaç. I van venir unes mans. El sortir de la habitació es va fer com si fos de núvol. Eren unes mans de cotó fluix, sense ossos. I metre baixaven es feien transparents, com les meves mans, quan, de petita, les mirava contra el sol. I aquestes mans se sortien del sostre juntes, mentre baixaven es separaven, i els nenes, mentre les mans baixaven, ja no eren nens. Eren ous [...] Volia cridar i la veu no em sortia. Volia cridar que vinguessin els veïns, que vinguessin la policia, que vinguessin algú a empaitar aquelles mans, i quan ja tenia el crit a punt de sortir, em repensava i tancava el crit a dintre perquè la policia m'hauria agafat perquè en Quimet havia mort a la guerra"

a) Descriu les característiques de la veu narrativa en la Plaça del Diamant. Relaciona-les amb les que pugues trobar en aquest fragment.

L'autora es fa servir en aquest fragment de la narració en la persona per fer més versemblant les seues experiències i fer que s'identifiquen amb la Colometa podem veure-ho en frases com "Em vaig..." D'altra banda el punt de vista narratiu és intern, és a dir, es tracta d'un únic personatge que narra els fets des d'una perspectiva totalment subjectiva. "el peus con un glaç", ja que la història naix de la intimitat de la protagonista. Per últim podem veure que la modalitat narrativa que predomina a l'obra és el monòleg autobiogràfic perquè fa referència a una forma de relat en la persona que respecta l'ordre cronològic dels fets.

b) Quines influències europees es desprenen d'aquest fragment de l'obra?. Cita altres autors que també han influït en l'autora a l'hora d'escriure aquesta obra. Explica-ho.

La riquesa tècnica de l'obra de Mercè Rodoreda recull en la influència d'autors i autores prominents de la primera meitat del segle XX, a més de corrents literaris europees.

En aquest fragment podem trobar la influència de Frank Kafka perquè la sensació de malson és pròpia de l'obra de Kafka, i s'expressa visiblement en la invasió dels coloms; també està influenciada per corrents literàries com el psicoanàlisi que es pot veure en el caràcter oníric de la novel·la, que s'expressa concretament en els somnis de la protagonista; i l'existencialisme que transmet pessimisme i angoixa com la que sent Natàlia com que no pod cridar "Volia cridar i la veu no em sortia".

A més, altres autors que hi han influït en l'autora a l'hora d'escriure aquesta novel·la són Marcel Proust (el seu projecte narratiu comença amb l'evocació del passat a través de l'olor) recrea experiències transformades pel record i fa una anàlisi minuciosa i detallada de les vivències, reflex dels més diversos i complexos estats d'ànim dels personatges; i James Joyce que és una influència perquè la protagonista filtra la realitat a través de la seua consciència.

2. Llig atentament el text i respon les preguntes que se't formulen tot seguit.

Capítol XXI: "[...] Cada dia estava més cansada. Els nens, quan entrava al pis, els trobava moltes vegades adormits [...] la galeria era plena de coloms i també n'hi havia al passadís i els nens no eren enlloc" (Principi del capítol)

Capítol XII: Pg 82. "[...] Moltes tardes anava a mirar les nines amb el nen al coll..."

Capítol IV. Pg 39 "[...] Entre el nostre replà i els del primer pis de la paret [...] Unes balances..."

Capítol XXXIV: Pg 182

[...] Allò s'havia d'acabar. Vaig buscar l'embut. Ja feia dos dies que no havien tastat res. Ja feia temps que m'havia venut les dues monedes de mossèn Joan que me les vaig vendre com si m'arrenquessin de viu en viu tots els queixals de la boca. Tot s'havia acabat. ¿On era l'embut? ¿On l'havia posat? [...] Quan dormiren primer l'un i després l'altre, els ficaria l'embut a la boca i els tiraria el sulfuman a dins i després me'n tiraria jo i així hauríem acabat i tothom estaria content, que no fèiem cap mal a ningú i ningú no ens estimava.

a) Identifica el símbol que apareix en aquest fragment. Explica la funció dels símbols en La plaça del Diamant. Per fer-ho pots esmentar altres símbols de l'obra.

En aquest fragment he trobat el símbol de les balances dibuixades a la paret de l'escala del pis del carrer Montseny, que fan referència al caràcter desigual del matrimoni amb Quimet i l'equilibri que Natàlia busca al llarg de sa vida.

A més a més en altres parts de l'obra, però no en aquest fragment podem trobar símbols com el quadro de la senyora Enriqueta que és un regal que la senyora Enriqueta farà a Natàlia en la segona boda i fa referència al seté segell de l'Apocalipsi (presenta una sèrie de llagostes amb cap d'home i cabells de dona que simbolitzen la desaparició de l'oposició entre els dos sexes, la igualtat